

Nr 26.

Ankom till riksdagens kansli den 20 maj 1938 kl. 5 e. m.

Bevillningsutskottets betänkande, i anledning av Kungl. Maj:ts proposition med förslag till förordning om fortsatt giltighet av förordningen den 18 juni 1937 (nr 481) angående rätt för Konungen att i vissa fall meddela särskilda bestämmelser om stämpelavgift vid köp och byte av fondpapper.

I en den 29 april 1938 dagtecknad, till bevillningsutskottet hänvisad proposition, nr 310, har Kungl. Maj:t, under återopande av propositionen bilagt utdrag av statsrådsprotokollet över finansärenden för samma dag, föreslagit riksdagen att antaga följande, vid propositionen fogade

Förslag

till

förordning om fortsatt giltighet av förordningen den 18 juni 1937 (nr 481) angående rätt för Konungen att i vissa fall meddela särskilda bestämmelser om stämpelavgift vid köp och byte av fondpapper.

Härigenom förordnas, att förordningen den 18 juni 1937 angående rätt för Konungen att i vissa fall meddela särskilda bestämmelser om stämpelavgift vid köp och byte av fondpapper, vilken förordning gäller till och med den 31 maj 1938, skall äga fortsatt giltighet till och med den 31 maj 1941, med iakttagande av att av Konungen jämlikt sagda förordning meddelade bestämmelser ej må äga tillämpning längre än till och med sistnämnda dag.

Såsom ett led i de av fjolårets riksdag i valutavårdande syfte beslutade beredskapsåtgärderna ingick bland annat ett bemyndigande för Konungen att, då sådant med hänsyn till särskilda omständigheter prövades nödigt, förordna om höjning av den vid köp och byte av fondpapper utgående stämpelavgiften intill fyra gånger dess eljest gällande belopp. Stadgande härom

innefattas i en den 18 juni 1937 utfärdad förordning (nr 481), vilken äger giltighet till och med den 31 maj 1938. I den föreliggande propositionen föreslås, att nyssnämnda förordning förlänas fortsatt giltighet till och med den 31 maj 1941. Denna proposition sammanhänger med de förslag, som av Kungl. Maj:t framlagts i de till bankoutskottet hänvisade propositionerna nr 308 angående fortsatt befrielse för riksbanken från skyldigheten att inlösa av banken utgivna sedlar med guld m. m. och nr 309 med förslag till lag om fortsatt giltighet av lagen den 4 juni 1937 (nr 305) angående rätt för Konungen att i vissa fall meddela särskilda bestämmelser om bankaktiebolags kassareserv.

Till det vid propositionen nr 308 fogade statsrådsprotokollet har departementschefen beträffande nu förevarande fråga anfört, att den förra året åt Kungl. Maj:t givna fullmakten i fråga om höjning av aktiestämpeln icke motiverades direkt av utvecklingen på kredit- och penningmarknaderna men ansågs lämplig såsom komplement till de penningpolitiska hjälpmedlen, vilka blott i mindre omfattning kunde utnyttjas för att påverka den konjunktur- rellt känsliga och — som erfarenheten syntes visa — för konjunktur- utvecklingen även mycket betydelsefulla aktiemarknaden. Att ett utnyttjande av senast berörda möjlighet nu saknade aktualitet finge icke fördölja, att läget i detta avseende lätt kunde slå om. Möjligheten till en temporär höjning av aktiestämpeln syntes därför även fortsättningsvis böra stå till buds. Av praktiska skäl borde giltighetstiden för fullmakten lämpligen böra utsträckas till tre år.

Enligt det författningsförslag i ämnet, som av Kungl. Maj:t förelades 1937 års riksdag, skulle fullmakten gälla för obegränsad tid. På förslag av bevillningsutskottet (betänkande nr 26), som ansåg rätten att bestämma om höjning av ifrågavarande stämpelavgift icke böra gälla på obestämd tid, beslöt riksdagen lämna det begärda bemyndigandet allenast för tiden till och med den 31 maj 1938.

Bankoutskottet har beträffande de i propositionerna nr 308 och 309 föreslagna anordningarna på det penningpolitiska området ansett sig icke böra för någon av dessa anordningar förorda längre giltighetstid än till och med den 31 maj 1939 (bankoutskottets utlåtanden nr 51 och 52).

Utskottet.

Utskottet har icke något att erinra mot att det år 1937 åt Kungl. Maj:t givna bemyndigandet att i vissa fall förordna om höjning av fondstämpeln gives förlängd giltighet. I överensstämmelse med den ståndpunkt, som 1937 års riksdag intog i fråga om giltighetstiden för bemyndigandet, anser sig emellertid utskottet böra förorda, att giltighetstiden begränsas till ett år eller till och med den 31 maj 1939.

Under återopande av vad sålunda anförts får utskottet hemställa,

att riksdagen måtte, i anledning av Kungl. Maj:ts förevarande proposition nr 310, antaga följande

Förslag

till

förordning om fortsatt giltighet av förordningen den 18 juni 1937 (nr 481) angående rätt för Konungen att i vissa fall meddela särskilda bestämmelser om stämpelavgift vid köp och byte av fondpapper.

Häri genom förordnas, att förordningen den 18 juni 1937 angående rätt för Konungen att i vissa fall meddela särskilda bestämmelser om stämpelavgift vid köp och byte av fondpapper, vilken förordning gäller till och med den 31 maj 1938, skall äga fortsatt giltighet till och med den 31 maj 1939, med iakttagande av att av Konungen jämlikt sagda förordning meddelade bestämmelser ej må äga tillämpning längre än till och med sistnämnda dag.

Stockholm den 20 maj 1938.

På bevillningsutskottets vägnar:

IVAR ANDERSON.

Närvarande:

från första kammaren: herrar *Johan Bårg**, friherre *Lagerfelt*, *Viktor Larsson*, *Sjödahl*, *Robert Berg*, *Eilif Sylwan*, *Johan Larsson*, *Herman Ericsson**, *Nordenson** och *Sköldén*; samt

från andra kammaren: herrar *Anderson* i Norrköping, *Lövgren*, *Olsson* i Gävle, *Andersson* i Dunker, *Ericson* i Boxholm*, *Werner* i Hultsfred*, *Hammarlund**, *Hagberg* i Malmö, *Mårtensson* och *Sandberg*.

* Icke närvarit vid justeringen av betänkandet.